

Polepšený sloník

Bol raz jeden slon,
ten mal ale sklon.
Jedol iba krevety,
boli o tom klebety.

Ten náš slon namaľoval obraz,
urobil na seba veľký podraz,
lebo to vyzeralo ako ponožka,
ale bola to iba veľká stonožka.

Slon, ktorý jedol iba krevety,
začal zrazu roznášať klebety,
o neposednej malej opici,
ktorá býva na ulici.

Sloník všetko odpočul,
od mamy sa dopyčul,
že aj tá metla išla do pekla,
za to, že klebetila a klamala
a nikomu nič nedala.

Malý slon sa zľakol,
na kolená kľakol,
išiel mamu poprosiť o odpustenie
a zároveň žiadal i prepustenie.

Mama povolila,
všetko urobila,
a tak sloník skončil so zlom
to vám bol ale veľký zlom.

Romana Čanigová

SNEHULIAK

Jesenné lístie na zem padá,
už je ho plnučká záhrada.
Vetrík ho zase rozfúka,
posúva z kúta do kúta.

Ja čakám až lístie sniežik zakryje,
záhrada bielou farbou zasvieti.
Snehuliak na nej ožije
a prinesie radosť pre deti.

Povie mi, že zimu miluje,
mrázik mu vôbec nevedí.
Príroda v bielom krásna je,
sneh stromy pekne parádi.

Rád sa s ním takto rozprávam,
počúvam príbehy o zime.
Svoje sny mu tiež prezrádzam,
spolu po svahu letíme.

Dominik Mikeska

Naša Micka

Naša Micka malá,
stále by sa hrala.
S deckami sa vyšantila,
a k spánku sa uložila.

Pazúry si brúsi rada,
a potom to myškám zráta.
Veľmi ľúbi mliečko,
Vypije vždy všetko.

Našu Micku máme radi,
sme s ňou veľkí kamaráti.

Šimon Varga

Nezbedná myška

Do bytu sa dostala myš,
práve teraz, keď ty spíš.
Našla si tam veľkú noru,
máš už z toho nočnú moru.

Rodičia už nastražili pascu,
myš už nemá žiadnu šancu.
Rada by si uchmatla kus syríčka,
veď na to je veľká profíčka.

Z každej strany je obklopená,
myš sa seba pýta: „Zaklapne
ma?“
Načahuje sa už za syrom,
nedočiahne ho však ani omylom.

Pricupitá ešte bližšie,
v izbe stále tichšie, tichšie.
Ešte kúsok a už ho má,
zrazu všade tma a zima.

Myš len chytro stiahne labku,
ocko má už v ruke fakľu.
Posvieti si na myš hladnú,
okuliare mu vtom spadnú.

Myška v strachu rozbieha sa,
ocko kričí – no, dofrasa!
Scvaklo mu to okuliare,
myš si vraví: „Mala som namále.“

Už aj vybieha z bytu,
na chodbe je veľa kriku.
Susedia sa sťažujú,
odborníkov volajú.

Myška sa len smeje,
suseda jačí: „Kde je?“
Ocko všetkých upokojuje,
s myšou ešte stále bojuje.

Vtom hluku sa zobudíš,
hneď na chodbu vyletiš.
Susedky sa naplašíš
a myš omylom zašľapíš.

Dominika Trnovská

LEV

Rodičia zobrali ma do zoo.
Už pri vchode som povedal: Ojoj!

So zoo mám zlú skúsenosť.
Keď som tam šiel, lev hrýzol kosť.
Ja som ho iba odfoťiť chcel.
V levovi však asi veľký hnev vrel.

Vrhol sa na mňa, môj foťák mi zobral,
a ruku mi skoro celú tam zodral.

Potom ma tresol foťákom mojím,
odteraz sa levov tak veľmi bojím.

Ale do zoo stále rád chodím.
Lev však po mne vždy kosť hodí.

Adam Rybanský

November a december

Je tu november, blíži sa zima.
Čoskoro priletí meluzína.
Zo stromov farebné lístie padá,
jesenná únava na nás sadá.

Medveď sa chystá na zimný
spánok,
ofukuje nás studený vánok.
Šarkany po poliach lietajú,
deti sa veselo zabávajú.

Divé gaštany si pozbierame,
veselé postavy vyrábame.
Ten kto je len trošku šikovný,
svoju izbu si s nimi vyzdobí.

O chvíľu je tu december
a koniec roka, s tým sa zmier.
Vianoce sa blížia zas,
je to veru krásny čas.

Na darčeky sa tešíme,
pri stromčeku sa hostíme.
Celá rodina sa stretáva,
každý sa vtedy dobre máva.

Roman Kuník